

syn til sagens oplysning, af hensyn til det pågældende vidnes sikkerhed.

Kl. 20.15

Det er klart, at det er en foranstaltning, som man skal omgås med megen varsomhed. Udgangspunktet må naturligvis altid være åbne retsmøder, hvor vidnerne træder frem, så tiltalte kan se, hvem de er, og så den tiltalte kan forsvarer sig og sige: Det var jo min svigermor, som altid har været sur på mig. Det siger sig selv.

Men der er jo en række sager, hvor vi ved, hvordan det går. Rockerne truer vidnerne, vidnerne tør ikke stå frem, sagerne bliver ikke opklaret, retshåndhævelsen bliver ikke til noget. Det er det, vi vil undgå med dette lovforslag. Meningen er naturligvis, ligesom retstilstanden var for ca. 30 år siden, at domstolene kan træffe disse beslutninger, men skal gøre det med forsigtighed.

Yderligere er det vigtigt at få sagt, at når den tiltalte og hans forsvarer kan påberåbe sig: Jamen her er der altså et vidne, der har afgivet forklaring, og som jeg ikke ved, hvem er, hvorfor der er nogle retsgarantier, som er blevet svagere, så hører det selvfølgelig også med i dommernes bevisbedømmelse.

Derfor har vi i Venstre ikke nogen betænkeligheder ved, at vi nu indfører denne begrænsede adgang til den forbedrede vidnebeskyttelse.

Jeg skal så ikke gå ind i teknikken med de forskellige ændringer, der er, blot sige, at det naturligvis er vigtigt, at den beslutning også kan træffes på forhånd, men over for befolkningen må det slås fast, at det her altså ikke er noget, politiet bare kan sidde og love et vidne på forhånd, og det er altså heller ikke noget, befolkningen skal tro tilfredsstillende almindelige bekvemmelighedshensyn.

Det er vigtigt at få sagt, at det altså er en borgerpligt at vidne og sørge for, at forbrydere bliver straffet, og at uskyldige frifindes, hvis sagen skulle være nået så langt. Så man skal ikke gøre sig nogen overdrevne forestillinger om, at alle mulige vidner kan blive fritaget for at opgive navn over for den tiltalte. Det er ikke meningen.

Med den begrænsede adgang, som der er tale om i dette lovforslag, må vi sige, at det har vores fulde støtte.

Sandy Brinck (S):

Indledningsvis vil jeg godt sige, at Socialdemokratiet er noget bekymret for lov kvaliteten også ved dette lovforslag. Justitsministeren farer af

sted med 130 km i timen, uanset om det er lovligt eller ej, havde jeg nær sagt.

Dette lovforslag er sendt i høring samtidig med, at det er blevet fremsat, og det betyder jo så, at vi her i dag ikke har kommentarer fra folk ude i virkeligheden, som beskæftiger sig med problemstillingen. Det er efter vores mening dybt, dybt beklageligt, at lovgivningen på den måde skal sjaskes igennem alene af hensyn til regeringens forfængelige ønske om at nå alt inden 100 dage.

Når det er sagt, så til substansen: Det er jo afgørende for vores retssystem og for, at det virker, at almindelige borgere bidrager dels som vidner, dels i vurderingen som domsmænd og nævninge. Jeg kan sådan set godt forstå, at man som borger kan blive skræmt af mødet med det, der jo mildest talt ikke kan betegnes som Guds bedste børn, og at det i nogle situationer også kan være berettiget frygt, som den enkelte føler.

Vi har pligt til at beskytte borgere, som bidrager til den fælles opgave, det er at have et retssamfund, hvor lovovertrædelser får konsekvenser, og domfældelse sker altså ikke alene på tekniske beviser, men også på vidneforklaringer. Vi har også pligt til at sørge for en retfærdig rettergang, hvor den enkelte borger er beskyttet af fundamentale principper, det, vi kalder retssikkerhed.

Det må ikke glemmes, at den lovgivning, vi laver herinde, jo ikke kun gælder for banditter. Du og jeg kan møde selv samme lovgivning i tilfælde, hvor vi er uskyldige, og hvor det er vores uskyld, som skal bevises.

Det er så at sige denne afvejning, som er det politiske lod i denne sal, og hvor man ikke kan stille sig på borgerens side, fordi borgeren er på begge sider i sagen. Når vi diskuterer det her lovforslag om forbedret vidnebeskyttelse, synes vi, man må starte med at spørge sig selv: Hvilken beskyttelse kan fællesskabet yde vidner i dag?

Kl. 20.20

I dag kan man beskytte vidner ved helt at fritage dem for at vidne; ved at hemmeligholde vidnets identitet indtil selve domsforhandlingerne; ved at beslutte, at tiltalte skal forlade retslokalet under vidneafhøring; ved at beslutte, at vidnets bopæl ikke må oplyses for tiltalte; ved at udelukke en gruppe personer fra retsmødet, det kunne f.eks. være bandemedlemmer; ved at lave dør lukning, referatforbud samt navneforbud, altså at afskære offentligheden, og ved at have særskilte venterum til vidner, så de ikke møder